

Shrnutí

Název diplomové práce: Bankovní tajemství

Práce se zabývá problematikou tradičního institutu bankovního tajemství, které slouží na ochranu údajů klientů svěřených bance. Práce systematicky rozebírá tento institut v souvislosti s jeho prolamováním. Rozděluje způsoby průlomu do bankovního tajemství do dvou základních kategorií, a to na (i) způsoby zakotvené v zákoně a na (ii) způsoby zákonem výslovně neupravené, kde převládá úprava podzákonnými právními předpisy a judikaturou. U způsobů stanovených v zákoně práce v první řadě popisuje jako obecný předpis zákon o bankách a úpravu obsaženou ve zvláštních zákonech. Zvláštní zákony buď jen procesně konkretizují úpravu průlomů v obecním zákoně, nebo obsahují speciální úpravu průlomu. V souvislosti s občanským soudním řízením se do budoucna počítá s menším využitím úpravy průlomu v občanském soudním řádu ve prospěch zpřístupnění klientských informací oprávněným subjektům pomocí tzv. Centrální evidence účtů. Významnou kategorií těchto předpisů jsou také zákony upravující registry klientských informací podléhajících bankovnímu tajemství. Nejvýznamnější změna regulace nastala v oblasti nebankovních registrů, které dosud nebyly zákonem regulovány. Novela zákona o ochraně spotřebitele přinesla přesná pravidla pro fungování těchto registrů a přístup k informacím, které obsahují. Co se týče průlomů do bankovního tajemství zákonem neupravených, práce analyzuje specifické případy průlomu a to zejména ve spojitosti s outsourcingem využívaným bankou a postoupením pohledávky. U outsourcingu existují pravidla pro smlouvy uzavírané mezi bankou a externím dodavatelem služeb v podobě vyhlášky ČNB. U postoupení pohledávek však existuje pouze rozsudek NS, který vyslovil v praxi uznávaný názor, že průlom do bankovního tajemství smlouvou o postoupení pohledávek nezakládá její neplatnost.

Klíčová slova: bankovní tajemství, vztah mezi klientem a bankou, průlom do bankovního tajemství